

som altsaa blev rettet til Ministeren i Samlingen 1903—04, blev der først den 30. Oktober 1919 her i Tinget fra Regeringens Side fremsat Forslag til en ny Jagtlov. Dette Forslag, der fremsattes af daværende Landbrugsminister Kr. Pedersen, blev ikke færdigbehandlet i Folketinget, naturligvis af samme Grund som den, der bragte det førnævnte private Lovforslag til at strande, nemlig at det ikke var muligt, i hvert Fald ikke indenfor den givne Arbejdstid, at samle noget Flertal om en Indstilling til Tinget; og siden er Revisionsforslag trods gentagne Tilsagn fra Landbrugsministerens Side ikke blevet fremsat. Jeg har i de senere Rigsdagssamlinger stadig lyst efter denne Sag, og der foreligger ogsaa ved Afslutningen af Finanslovforslagets første Behandling i Aar et nyt Tilsagn fra den nuværende højtærede Landbrugsminister. Nu nærmer vi os imidlertid Jul, og der er ikke stor Sandsynlighed for, at Forslaget vil fremkomme inden Aarets Udgang, og selv om det fremkom lige umiddelbart før Juleferien, vilde der ikke kunne blive arbejdet paa dette Lovforslag før et godt Stykke ind i det nye Aar, hvilket atter vilde betyde, at der heller ikke i denne Samling var Udsigt til at naa et Resultat.

Vi for vort Vedkommende ønsker ligesom mange andre ærede Medlemmer en almindelig Revision af Jagtloven, men vi mener, at en Revision paa et enkelt Punkt er saa vigtig, at denne bør foretages uden Hensyn til, hvorvidt det skulde være muligt at naa til Enighed om alle de andre Enkeltheder, vi har diskuteret her ved tidligere Behandlinger. Det, det for os først og fremmest drejer sig om ved en Revision af Jagtloven, er at faa skabt fornøden Beskyttelse for de mange Tusinde Lejere og Smaaforpagtere, smaa Jordbrugere, som ikke selv ejer deres Ejendomme, og hvis Bedrifter i mange Tilfælde helt eller delvis ødelægges som Følge af den bestaaende Jagtordning. Den nuværende Jagtlov bestemmer jo, at Jagtretten ikke alene skal være forenet med den faste Ejendoms Grund, men tillige alene tilhøre Ejeren, dette anser vi for en afgjort Hovedfejl. Vort Forslag gaar da først og fremmest ud paa at indføre det nye og efter vor Mening eneste rigtige Forhold, at Jagtretten alle Vegne forenes med den faste Ejendoms Grund og ikke maa adskilles fra denne, men tilhøre Brugeren. Vi foreslaar en Afløsning i det Tilfælde, hvor altsaa det nuværende Forhold bestaar — og det er jo det almindelige —, at de paagældende Lejehusmænd og Smaaforpagtere er ganske

prisgivne overfor dette Spørgsmaal. Vi foreslaar, som sagt, en Afløsning, som skal finde Sted inden 1 Aar efter, at Loven er traadt i Kraft.

I øvrigt skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men sluttelig kun udtale, at vi i mange Henseender er enige i, at vor Jagtlovgivning bør revideres; og der er ogsaa et særligt Forhold, der ønskeliggør en hurtig Jagtlovsrevision, nemlig Genforeningen med Sønderjylland, hvor der gælder særegne Lovbestemmelser, som selvfølgelig bør gøres analoge med de i det øvrige Land gældende Bestemmelser. Vi er villige til at forhandle med alle; der mener, at vi ved Jagtlovgivningen bør tilstræbe større Beskyttelse af den danske Fauna, og i det hele er vi forhandlingsvillige paa alle andre Punkter end det, der for os er det afgørende Principspørgsmaal: at Jagtretten og Brugsretten skal forenes. Vi er villige til at forhandle om saadanne Spørgsmaal som selve Jagtrettens Udøvelse, om Jagttiden og om Fredningsbestemmelser, Bestemmelser om Forsendelser og Falbydelse, Køb og Salg af Vildt, et Kapitel, der blandt andet var optaget i det af daværende Landbrugsminister Kr. Pedersen fremsatte Lovforslag, endvidere om Jagtmaaderne, om Jagtredekskaber, om Straf for og Paatale af Overtrædelser af Jagtlovgivningen. Men først og fremmest forelægger vi dette Lovforslag for snarest muligt at opnaa en Forhandling om det Hovedpunkt, hvis Løsning vi anser for afgørende nødvendig, og samtidig ønsker vi saa at fremkalde en Forhandling om en Modernisering af hele vor Jagtlovgivning.

Med disse foreløbige Bemærkninger skal jeg anbefale det forelagte Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Afvigelser fra Hærlovens Bestemmelser om Indkaldelser og Uddannelse i Aaret 1922.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2910).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.